

РЕШЕНИЕ

№ 6040

гр. С., 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 36 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИМОНА В. НАВУЩАНОВА

при участието на секретаря КРАСИМИРА М. ИНКОВА
като разгледа докладваното от СИМОНА В. НАВУЩАНОВА Гражданско дело № 20231110154681 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 422 ГПК.

Предявени са от ищеца „Т. С-“ ЕАД установителни иски с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 422 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване спрямо ответника М. Б. С., че дължи на ищеца сумата от 3862,41 лв. главница за топлинна енергия за периода от м.02.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 30.03.2023 г., до окончателното изплащане на вземането, и сумата от 480,59 лв. - мораторна лихва за забава от 15.04.2020 г. до 10.03.2023 г., сумата от 16,80 лв. главница за дялово разпределение за периода от м.02.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 30.03.2023 г., до окончателното изплащане на вземането, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 10.04.2023 г. по ч.гр.д. № 16687/2023 г. по описа на СРС, 36 състав.

Ищецът твърди, че между него и ответника било налице облигационно отношение, възникнало въз основа договор за продажба на топлинна енергия при общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ обвързвали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане, по отношение на имот с аб. № ..., находящ се в гр. С., общ. Л. бул. „Ч. в... вх, ап Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като последният не е заплатил дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия купувачите на топлинна енергия са длъжни да заплащат дължимата цена в 45-дневен срок от изтичане на периода, за който се отнасят. Посочва, че на 16.08.2023 г. между страните е подписано споразумение за претендианите суми, като към момента на подаване на исковата молба е заплатена от ответницата сума в общ размер от 266, 52 лева, с която са погасени: съдебни разноски в размер на 89,73 лева, юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лева и част от мораторната лихва в размер на 126, 79 лева. Непогасени са главница за топлинна енергия в размер на 3862,41 лева, лихва в размер на 480,59 лева и дялово разпределение в размер на 16,80 лева, за които суми предявява установителни иски. Поради което моли съда да признае за установено, че

ответника дължи на ищеца процесните суми, като претендира и разноски по производството.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба по чл. 131 ГПК, с който оспорва предявените искове. Заявява, че на 16.08.2023 г. е сключила с ответното дружество споразумение за разсрочване на дълга, признала е задълженията си и до момента е заплатила 6 месечни вноски в общ размер на 798 лева. Моли да не се допускат поисканите експертизи, тъй като признава задължението и не оспорва факта на доставена топлинна енергия в посочените от ищеца размери. Счита, че делото се завежда за събиране на съдебни разноски. Моли да се прекрати производство.

В проведеното на 27.03.2024 г. открито съдебно заседание, ищецът, чрез процесуалния представител, признава, че е сключил с ответницата споразумение за разсрочено плащане на задължението като посочва, че към настоящия момент е заплатена сума в общ размер на 1066,08 лева.

Конституирано е трето лице-помагач на ищеца - „Т. С.“ ЕООД, което не е взело становище по делото.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съгласно разпоредбите на 235 ГПК, установи следното от фактическа и правна страна следното:

Предявени са положителни установителни искове по реда на чл.422 ГПК, с правно основание вр. чл. 149, ал.1 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД с които се иска да бъде признато за установено, че ответницата дължи сума за ползвана топлинна енергия, за която сума има издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 40253/2021 г.

С доклада по делото за безспорни и ненуждаещи се от доказване са обявени всички факти и обстоятелства, включени във фактическия състав на спорното право: че ответникът е собственик на имот с аб. № ..., находящ се в гр. С.,общ. Л. бул. „Ч. в... вх, ап. 43; че между него и ищеца е налице облигационно отношение за доставка на топлинна енергия до процесния имот; че до процесния имот е реално доставена топлинна енергия в количества и стойности посочени в депозираната искова молба, за която се дължи възнаграждение; че на 16.08.2023 г. между страните е подписано извънсъдебно споразумение за разсрочване на дълга; че по споразумението е заплатена сума в общ размер на 1066,08 лева.

За да извърши преценка за поредността на погасяване на установените по делото задължения с извършеното плащане на сума в общ размер на 1066,08 лева, съдът съобрази мотивите по т. 1 от ТР № 3/27.03.2019 г. по тълк. д. № 3/2017 г. на ОСГТК на ВКС, в които е прието следното: „Условията и поредността за погасяване на задълженията по чл. 76, ал. 1 и по чл. 76, ал. 2 ЗЗД се прилагат, ако липсва уговорка между страните, която да определя други условия и ред за прихващане на изпълнението. При предложено от длъжника и прието от кредитора изпълнение по условия и ред, различни от определените в договора или от закона, нормите на чл. 76 ЗЗД не се прилагат. При липса на уговорка между страните за реда на погасяване на задълженията и ако са налице условията по чл. 76, ал. 1 ЗЗД, изборът на длъжника кое от няколко еднородни задължения погасява обвързва кредитора. В случай че длъжникът не е направил избор, погасяването задължително се извършва по реда на чл. 76, ал. 1, изр. 2 или изр. 3 ЗЗД. Правилото на чл. 76, ал. 1 ЗЗД е установено в интерес на длъжника. По този ред се погасяват еднородните задължения, включително паричните. Условието е да съществуват няколко задължения, всяко от които е главно и самостоятелно и е определено по основание и размер. За погасяването на паричните задължения приложение намира специалното правило на чл. 76, ал. 2 ЗЗД, според което при недостатъчно изпълнение се погасяват най-напред разноските, след това лихвите и най-после главницата. Условие за прихващане по реда на чл. 76, ал. 2 ЗЗД е съществуването на едно задължение, което се формира от поне два от посочените елемента, или според поставения за тълкуване въпрос – от главница и лихви. По отношение на изпълнението на паричните задължения законът не прави разграничение между различните видове лихви – възнаградителна или обезщетителна, договорна или

законна. Всички видове лихви са акцесорни вземания спрямо вземането за главницата и точното изпълнение на задължението включва погасяване на главницата и на определените по договора или начислените до деня на плащането законни лихви. Интересът на кредитора от изпълнението и принципът на неделимост на плащането в съчетание с коректива на чл. 66 ЗЗД налагат тълкуването, че разпоредбата на чл. 76, ал. 2 ЗЗД предвижда еднаква поредност за плащане на всички видове лихви. Правилото на чл. 76, ал. 2 ЗЗД отчита интереса на кредитора – първо да се погасят лихвите, а непогасената главница да продължи да се олихвява, както и предвид уредената по-кратка погасителна давност за вземанията за лихви по чл. 111, б. „в” ЗЗД в сравнение с общата погасителна давност за главницата. При предложено от длъжника изпълнение със забава на лихвоносно парично задължение, което не е достатъчно да покрие лихвите и главницата, длъжникът може да посочи кой елемент на дълга погасява, но този избор не е обвързващ за кредитора. Кредиторът може да приеме така предложеното изпълнение; да откаже да приеме изпълнението, ако няма интерес от частичното плащане, или да извърши погасяването по реда на чл. 76, ал. 2 ЗЗД. Кредиторът не може да откаже да приеме изпълнението, ако неизпълнената част е незначителна с оглед размера на задължението. Когато длъжникът има няколко главни задължения, всяко от които или някое от тях са лихвоносни, и изпълнението не е достатъчно да погаси всичките, длъжникът може да заяви кое задължение погасява по реда на чл. 76, ал. 1, изр. 1 ЗЗД. Ако предложеното изпълнение погасява изцяло посоченото от длъжника задължение, включително с дължимите лихви към този дълг, изборът обвързва кредитора. В този случай кредиторът не може едностранно да се позове на чл. 76, ал. 2 ЗЗД и да прихване изпълнението с лихви, акцесорни към друг дълг, различен от този, по който длъжникът е направил плащането. При плащане, достатъчно да погаси изцяло някое или някои от задълженията и ако длъжникът не е заявил кое задължение погасява, правилата на чл. 76, ал. 1, изр. 2 и изр. 3 ЗЗД и на чл. 76, ал. 2 ЗЗД се прилагат в следния ред: погасява се изцяло най-обременителното задължение, а след него следващото по обременителност задължение в реда по чл. 76, ал. 2 ЗЗД; ако задълженията са еднакво обременителни, погасява се изцяло най-старото, а след него следващото по възникване задължение в реда по чл. 76, ал. 2 ЗЗД; ако задълженията са еднакво обременителни и са възникнали едновременно, те се погасяват съразмерно – всяко от тях в реда по чл. 76, ал. 2 ЗЗД.“.

В случая е установено в заповедното производство наличието на две главни еднородни задължения на ответницата към ищеца – за цена за доставена топлинна енергия и за цената на доставената топлинна енергия и за стойността на извършената услуга дялово разпределение на топлинна енергия, а извършеното плащане е недостатъчно за погасяване на всички задължения. Същевременно липсва уговорка между страните, която да установява ред за погасяване на задълженията, различен от установения в чл. 76, ал. 1 ЗЗД, доколкото клаузата на чл. 33, ал. 6 от приложимите Общи условия не предвижда нещо различно. Ето защо съдът приема, че приложими са правилата на чл. 76, ал. 1 ЗЗД. Не е спорно, че между страните е сключено на 16.08.2023 г. извънсъдебно споразумение за разсрочване на дълга, като задължението е разсрочено на 36 вноски като не е упоменато в него от какви компоненти е сформирана всяка една вноска. Предвид това съдът намира, че липсва направен от длъжника избор кое от главните задължения да се погаси първо с извършеното частично плащане. От съдържанието му не може да се извлече изрично и ясно изразена воля на длъжника за това в каква поредност погасява признатите задължения и в крайна сметка не става ясно дали погасява първо главницата за стойността на доставената топлинна енергия, чиято дължимост в действителност признава или погасява първо главницата за цената на услугата дялово разпределение, чиято дължимост с депозирания отговор също не оспорва. Ето защо съдът приема, че в случая тя не е упражнила правото си на избор по чл. 76, ал. 1, изр. 1 ЗЗД между двете главни задължения, които имат към ищеца.

Следователно погасяването следва да се извърши съгласно реда, установен в чл. 76, ал. 1, изр. 2 ЗЗД, като поради по-големия му размер за по-обременително задължение съдът приема това за цената на доставената топлинна енергия. Доколкото това задължение е лихвоносно, а изпълнението не е достатъчно да го погаси изцяло като съвкупност от главница и лихви, за ищеца е възникнало правото да приложи чл.

76, ал. 2 ЗЗД. В случая обаче той го е приложил неправилно, като е прихванал от частичното изпълнение и съдебни разноси, за които обаче не се прилагат правилата за поредност на погасяване на задълженията, уредени в чл. 76, ал. 2 ЗЗД, защото не са ликвидни и не подлежат на погасяване до влизане в сила на решението по делото.

Съдът намира, че погасяването на задълженията за цената на доставената топлинна енергия и лихви върху нея следва да бъде извършено по реда на чл. 76, ал. 2 ЗЗД.

Следователно с плащането на сумата от 1066,08 лв. са погасени следните вземания на ищеца: сумата от 480,59 лв. - мораторна лихва за забава от 15.04.2020 г. до 10.03.2023 г. и сумата от 585,49 лева главница за топлинна енергия за периода от м.02.2020 г. до м.04.2022 г. Следователно останала е неплатена главница за стойността на доставената топлинна енергия в размер на 3276,92 лева - главница за топлинна енергия за периода от м.02.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 30.03.2023 г., до окончателното изплащане на вземането, сумата от 16,80 лв. главница за дялово разпределение за периода от м.02.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 30.03.2023 г., до окончателното изплащане на вземането, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 10.04.2023 г. по ч.гр.д. № 16687/2023 г. по описа на СРС, 36 състав, до които размери следва да бъдат уважени предявените искове.

По разноските:

При този изход на делото право на разноси имат и двете страни.

На ищеца се дължат на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК разноси съразмерно на уважената част от исковете му, но при отчитане, че исковете за част от вземанията са отхвърлени поради извършено в хода на процеса плащане и сключеното между страните споразумение за разсрочване на дълга и обстоятелството, че предмет на исковете по чл. 422 ГПК са само суми, незаплатени от ищцата към датата на депозиране на исквата молба, за които последната е дала повод. При тези уточнения съдът намира, че следва да се присъдят разноси за заповедното и исковото производство в общ размер от 139,73 лева за ДТ и юрисконсултско възнаграждение и за исковото производство в общ размер от 139,73 лева за ДТ и юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените по реда на чл.422 ГПК от „Т. С-“ ЕАД, с ЕИК ... и със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „Я.“ ... искове с правно основание чл. 200 ЗЗД вр. чл. 149, ал.1 ЗЕ и чл.86 ЗЗД, че **М. Б. С.**, ЕГН *****, с адрес: гр. С., бул. „Ч. в... вх, ап дължи на „Т. С-“ ЕАД, следните суми: **3276,92 лева** - главница за топлинна енергия за периода от м.02.2020 г. до м.04.2022 г. за топлоснабден имот с аб. № ..., находящ се в гр. С.,общ. Л. бул. „Ч. в... вх, ап ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 30.03.2023 г., до окончателното изплащане на вземането, сумата от 16,80 лв. главница за дялово разпределение за периода от м.02.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 30.03.2023 г., до окончателното изплащане на вземането, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 10.04.2023 г. по ч.гр.д. № 16687/2023 г. по описа на СРС, 36 състав , като **ОТХВЪРЛЯ** иска за

топлинна енергия за сумата над 3276,92 лева до пълния предявен размер от 3862,41 лева и искът за сумата от 480,59 лв. - мораторна лихва за забава от 15.04.2020 г. до 10.03.2023 г. като погасени чрез плащане.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 и ал.8 ГПК, **М. Б. С.**, ЕГН *****, с адрес: гр. С., бул. „Ч. в... вх, ап да заплати на „Т. С.“ ЕАД, с ЕИК ... и със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „Я.“ ... разноси по делото, а именно: сумата в размер на **139,73 лева** – разноси за исковото производство и сумата в размер на **139,73 лева**, представляващи разноси в заповедното производство.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „Т. С.“ ЕООД - трето лице помагач на страната на ищеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____